

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevi cesti št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak **četrtek** in **petek** ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 krona, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. Namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za **inserate** se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat, za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Prihodnja številka „Domovine“ izide v petek, dne 29. t. m.

Vabilo na naročbo.

Od novega leta naprej bode „Domovina“ izhajala trikrat na teden, namreč vsak ponedeljek, vsako sredo in vsak petek popoldne. Cena bode ji za celo 12 K. za pol leta 6 K. četrtr leta 3 K in za mesec 1 K.

Odločili smo se v pomnožitev izdajanja našega lista vsled želj, katere so nam izrazili rodoljubi od mnogih strani. Zahvaljujemo se za priznavanje našega truda in za podporo, katero so nam naklanjali naši prijatelji z naročnino in z duševnim sodelovanjem.

Prosimo za pomoč tudi v prihodnje, ker potrebovali je bomo še bolj, ko do sedaj.

Naš program je znan. Ohraniti hočemo svojemu narodu samostojnost, povzdigniti mu želimo duševno izobrazbo in gmotni blagor.

Prepričani so menda danes vsi razsodni Slovenci, da pomeni njih narodna svoboda, zvestoba materinemu jeziku, skrb, da se mu približuje po božji in državni postavi mu zagotovljena pravica povsod, od zadnje občinske pisarne in najmanjše gorske šole do največjih oblastij in šol, da se bode za Slovence govorilo in pisalo v vseh strokah in na vseh narodnih stopinjah.

S tem bojem in zavednim namenom ustvarimo si narodno samoupravo, posadimo svoje sinove na mesta, s katerih nam sedaj zapovedujejo tujci, ki nimajo srca za nas.

Ta svrha našemu delovanju pa nam nalaga težke dolžnosti. Postaviti moramo svoje časopise na isto višino, kakor jih imajo sosedni narodi. Časopis ima nalogo, sporočati narodu dogodke iz vseh panog človeškega življenja. Voditi mora narodno politiko, narodno gospodarstvo, družabno in v zadnji vrsti zasobno življenje. Stavimo si svrhu, namestovati Slovincem tuje časopise v vsakem obziru, da ne bode Slovincem treba naših časopisov plačevati samo iz rodoljublja, v svoj

ponk o svetovnih dogodkih in smeti taje liste, ki nam razjedavajo narodno mišljenje in zatirajo naš jezik tudi v naših rodbinah.

Naša zadača je visoka in težka! Dosegati jo bomo skušali z napredovanjem po nastopljeni poti. Kličemo v svoj krog vse razsodne Slovence! Pomagajte vzdrževati naš list z naročevanjem, podpirajte nas pa tudi z duševnimi doneski. Ograbili se bomo vseh domačih preprirov. Slovenci hočemo biti in ostati, zbirati hočemo rojake in pomirjevati med njimi nasprotja, pač pa pospeševati vse, kar more koristiti narodu našem.

Olajševala nam bo naše delo naša neodvisnost. Proste roke imamo na vse strani, pokoriti se nam ni nikomur, ko naroda samemu!

Zahvaljujemo se vsem čestitim sotrudnikom in prosimo, naj nam ostanejo zvesti in pomnožijo svojo pomoč.

Trčili se bomo spraviti „Domovino“ in vzdržati kot glasilo vseh dobromislečih Slovencev, in te vse vabimo v svoj krog.

Združujmo se, ljubimo se, pomagajmo si v zvesti vzajemnosti! Bog in narod!

Uredništvo in lastništvo „Domovine“.

Prosveto med ljudstvo!

(Na ustanovnem občnem zbornem narodno-radikalnega akad. terijalnega društva „Skala“ v Celju, dne 20. grudnia t. l. poročal društveni predsednik jurist Albert Kramar).

Cenjeni tovariši!

V zadnjem času je bilo brati v slovenskih listih dokaj člankov, ki nam podajajo vpogled v naše domače slovenske štajerske razmere. Vsi ti dopisi zdijo se mi glas potaplajočega, ki vpije na pomoč, odmev vseh pa je že skoraj obupen klic: Na delo, na delo, dokler je še čas! Res, zadnji čas za delo je napočil! V graškem listu „Tagblatt“ je pred nedavnimi dnevi objavil neki dr. Gürtler zanimivo statistiko, v kateri z zadoščenjem konstatira, kako konstantno nazadujejo baš v zadnjih desetletjih Slovenci na Koroškem in Štajerskem, — v celjski vahtarci pa blodi nemškutarski politik o veliki štajerčijanski stranki, ki se naj razprostre po celem Štajerskem. In to

niso le sanje prenapete nemčurske glavice, z tem je gotovo veliko resnice, in le čudno se mi zdi pri požrtvovalnosti naših Nemcev, da se to že ni poskušilo. Poreče morebiti marsikdo, da bi bilo tako početje danes brezuspešno, a moti se. Ljudstvo, ki si ni ustvarilo trdnih političnih načel, ljudstvo, ki pogrša narodne samozvesti, ki kaže svoje narodno navdušenje le v „slovesnih pri-likah“ — je že a priori podvrženo vsem političnim spletkarjam, in odet z ovčjo kožo kmečke pri-jaznosti se mu približa volk in ga pograbi. Da se take žrtve težko iztrgajo, vedo dobro vsi oni, ki živijo v štajerčijanskih krajih.

Ne bom skušal slikati nadalje naših razmer: kako žalostne so, o tem mi ni treba govoriti; da smo stavljeni pred alternativo: delajmo, povzdigu-jmo in jačimo ljudstvo ter upajmo in pričakujmo najlepših uspehov, ali pa gledajmo in pustimo usodi mirno pot, ki vodi v naš pogin, o tem so bili slovenski razumniki pred 40 leti ravno tako prepričani, kakor danes mi. A ravno ta 40letna skušnja nas uči, da je brezuspešno ono delo, ki hoče narod rešiti pogina zgolj z idealnimi sred-stvi, ono delo, ki je našlo najlepše zadoščenje v velikih taborih, kakor je bil oni v Ljutomeru l. 1867, v Žalcu l. 1868, ta dolgoletna skušnja nas uči, da je prizor, pri katerem na tisoče ljud-stva slovesno prepeva slovensko himno, kjer na tisoče glasov zaori „biti slovenske krvi, bodi Slovenec ponos“, nekaj prekrasnega, čemur se divijo še pozni rodovi, — a pri vsem tem je le kup slame, ki zgori z velikanskim plamenom, — ki pa tudi hitro ngasne — — — Britko je bilo to spoznanje; a naši narodni prvaki so iskali dalje in našli drugo pot. Prišli so do spoznanja, da je treba narod gospodarsko osamosvojiti, kajti le oni, ki se čuti sam svojega gospoda, bo spo-soben, da stremi po idealnih smotrih. Koliko se je v tem obziru že storilo, nas uči pogled po naši domovini, a ta nam obenem kaže, koliko dela tudi na tem polju še čaka za to sposobne sile — kajti navzlic desetletjem, ki so pretekla od tega spoznanja, stojimo kakor naravno še v prvih početkih gospodarske osamosvojitve, in klic „Svoji k svojim!“ ostane še dolga, dolga leta prepotrebno bodrilo!

Da je gospodarska osamosvojitev glavni pogoj narodnega procvita, so dokazali mnogoteri uspehi, razvoj Slovenstva na Štajerskem pa je tudi pokazal, da to ne more biti edini pogoj, da treba še druge premise, ki zagotovi zaželjene cilje. To spoznanje pa se je rodilo na drugem polju — v slovenskem dijaštvu. Pred kratkimi leti je prišlo visokošolsko dijaštvo do spoznanja

LISTEK.

Dvojno darilo!

Neko jutro, ko sem čital časopise kakor po navadi, je obrnil na se svojo pozornost neki do-godek, ki je bil med dnevnimi vestmi naslovljen z besedami „Iz bede“.

Vdova nekega tovarnarja, občeznana in premožna gospa, je zastrepila sebe in svoje tri otroke eno leto po moževi smrti — radi bede. Le za čudo je ostalo živo samo najmlajše, sedem-letno dekletce, katero so oživili po dolgem na-poru in o katerem upajo, da ga ohranijo pri življenju. Ostale žrtve tega obupnega čina, mati in obe drugi njeni hčerki, so mrtve.

Mnogokrat se dogajajo take drame, in časo-pise jih prinaša ravno tako, kakor onega jutra. To so dnevno ponavljajoči se dogodki vsakdanjega življenja, časopisi so polni takih vesti, ki običajno končujejo z dodatkom: „Ta dogodek je neizmerno razburil ali osupnil celo okolico“. V najbližji okolici je morda res vse osupnjeno, toda vsi drugi prečitajo tak dogodek le površno, mirno in

hladnokrvno. Globlje se zamislijo in bolj jih pretrese le tedaj, ako najdejo slučajno kako znano ime.

Tako je bilo tudi v tem slučaju. Poznal sem ono rodbino. Omenjeni dogodek me je zelo vznujal. Izvršil se je tako nepričakovano, da ga kar nisem mogel verjeti. Poznala sva se z ranjnim gospodom omenjene gospe, ki je bila sedaj v stanu končati svoje življenje in ono svojih otrok; bili smo prav dobri znanci. Jaroslav je bil sicer nekoliko lahkomisljen, ali med mojimi znanci ni bilo bolj-šega družabnika, nego je bil on. Sicer mi je bilo znano, da ni njegova rodbina živela po njegovi smrti po prejšnjih razmerah, vedel sem, da se je morala v marsičem vtesniti, a o tem nisem imel niti pojma, da bi bile njihove razmere tako zelo obupne, tako neredne, da ne bi bili mogli najti iz njih druge poti nego ono v — smrt.

Isti večer smo se pogovarjali tudi v družbi o tem tajnostnem dogodku in razpravljanje o njem ni pretresalo samo mene, nego tudi vse druge, saj je bila ta rodbina vsem prav dobro znana. Ko sem bil jaz prišel, so govorili o njej, in vsi navzoči so poslušali z zanimanjem, kar je pravil prijatelj Dragotin, ki je bil z nepozabnim

Jaroslavom že od mladih let v tesni prijateljski zvezi. Sam Dragotin ni nikoli slutil, da bi se bilo godilo tako grozno postavnej vdovi, gospej Zdenki. Tudi ni verjel svojim lastnim očem, ko je zjutraj čital o tem dogodku, a da bi zvedel vsaj približno, kaj se je zgodilo, je šel takoj zjutraj k sestri one uboge vdove. Našel jo je vso objokano ter neizmerno vznujano. Zelo jo je potrl ta nenadni, žalostni dogodek. Niti ona ni slutila do današnjega jutra, kako hudo se je godilo njeni sestri. Sestra ji je bila vedno zatajila, da se nahaja na pragu skrajne bede in popolnega nboštva.

Gospa Božena je ihteča pokazala Dragotinu listek, zadnji pozdrav vboje Zdenke. Prosila je sestro odpuščenja na boli, ki jo jej povzroča, po-slavljala se je prav srčno in dodala vzrok, zakaj je morala umreti. Trpela je glad in bedo s svojimi otroci in misel na bodočnost teh revnih deklic ji je napolnila dušo z grozo in strahom. V svojem mučnem položaju se ni hotela poveriti nikomur, sramovala se je siromaštva, katerega ni bila vajena in dasi je beda vedno krutejše nastopala, vendar je prikrivala pred svetom vse svoje trp-ljenje. „Tega nisem priznala nikomur, niti Tebi“ je stalo v listku, „ker sem se ravno pred Tebo

da hodi rakovo pot, prepričalo se je na stoterih vzgledih, da visokošolcu ne zadošča le strokovna izobrazba in gotovi politični pojmi, katerih se je prepričan ali neprepričan oklenil, uvidelo je, da je duševni nivo takega dijaštva tako sramotno nizek, da pomeni narodno in dijaštvo pretečo nesrečo. Oglašali so se posamezni svaritelji, ki so slišali pretečo nevarnost in bili prepričani, da tako ne gre dalje, da je treba korenite reformacije. Dijaštvo več izobrazbe, več upogleda v javna znanstvena in politična vprašanja, ne pa le suhoparnega strokovnjstva in starih političnih pojmov! dijaštvo več veselja do resnega izobraževalnega dela, ne pa le smisel za veseljačenje in grozeče izpite! Tako in enako so se glasile zahteve. In tako se je izvršil oni stanovski preobrat v dijaškem življenju, ki so ga v domovini smatrali za političnega in o katerem so se prepirali, ali naj „novo strujo“ prištejejo klerikalni ali liberalni stranki. To dijaštvo je res tudi nova politična struja, če se že ne moremo ogniti te besede, in sicer v tem smislu, da je to, kar je spoznalo potrebnim za lasten napredek, potom logičnega sklepanja spoznalo kot pogoj narodnega razvoja, spoznalo tem bolj, ker se je ozrlo po svetu in videlo vspehe posebno na Danskem in Českem. Dijaku treba temeljite splošne izobrazbe, veselja in navdušenosti do dela, ljubezni, ne sicer idealne, ampak dejanske do naroda in prepričanja, da je mogoče slovenskemu narodu boljša bodočnost. Kakor pa je dijaku pred vsem treba izobrazbe, tako je narod poleg gospodarske osamosvojitve potreben izobrazbe, da se razvija. Prva je pogoj drugi, druga (izobrazba) pa je pogoj narodni samozavesti. To so načela, s katerimi stoji in pade dijaštvo, ki se imenuje narodno radikalno.

Da so ta načela prava za slovensko dijaštvo, tega na tem mestu ne bodem skušal dokazovati; da so prava na polju narodnega delovanja, za to imamo že nekaj dokazov. Iz nar. rad. dijaštva je izšla ljubljanska „Prosveta“. Akoravno njeno delovanje ni rodilo vidnih uspehov na polju ljudske izobrazbe — da se kaj takega lahko konstatuje, morajo poteči leta — je vendar vzbudilo pozornost poklicanih faktorjev, ki so osnovali „Akademijo“, vzbudilo pozornost in rodilo izobraževalno delovanje po celem Kranjskem.

Nar. rad. ideja se vedno bolj ukorenjuje med slov. dijaštvom, in sad teh idej med štajerskim dijaštvom je tudi nar. rad. ferijalno akademsko društvo „Skala“, katero ustanavljamo danes. V smislu naših načel je tudi novega društva deviza: Vsestransko delo za ljudsko izobrazbo, na kateri temelji narodna samozavest in probujenost!

Prepričan sem, dragi tovariši, ki ste postali člani ferijalnega društva, da je vaša trdna volja, delovati v smislu ravno izrečenih besed. Treba pa je vendar, da smo si na jasnem glede delovanja našega, treba je, da si vsaj provizorično (začasno) začrtamo pot, po kateri nam je hoditi, da čim preje dosežemo pozitivnih uspehov. V poštveh pridejo za nas naše specifično štajerske razmere, ozirati se je nam na to, da hoče naše ferijalno društvo izvršiti prvi poskus sistematičnega izobraževalnega dela!

Marsikdo zmajuje z glavo, če čita o delokrogu „Skale“, ki naj obsega celo Štajersko, namreč slovensko Štajersko. Pripravljalnemu odseku so vendar znani rezultati tako obširnega delovanja, in najbolj delavno ferijalno društvo „Prosveta“, ki si išče po svojih pravilih torišč za delovanje po celem Kranjskem, je ravno pokazalo, da ni mogoče doseči uspehov, da ni mogoče niti pričeti z delom na tako obširnem teritoriju (ozemlju). Vsega nvaževanja vredne so te skušnje, a vendar so nas vodili pri ustanovitvi društva še tehtnejši

razlogi, da nismo sledili tej priznani resnici: „omejimo kolikor mogoče naš delokrog“. Znano je, kako težko in počasi napravijo ideje svojo pot; saj smo sami omahovali celo leto, in vedno in vedno nas je strašila skrb, da društvo iz gmotnih ozirov propade, da ne najde prijaznega odmeva, in da se mu bo morda boriti ne le z gmotnimi, temveč tudi duševnimi težkočami, dokler nam nista volja, da se mora nekaj storiti, in prepričanje, da bi bilo sramotno za štajersko radikalno dijaštvo, če bi tako daleč zaostajalo za onim drugih kronovin, pobili vseh pomislekov. Enaki, dostikrat še tehtnejši razlogi bi vladali pri vsaki ustanovitvi ferijalnega društva, če bi se vzelo za princip, da naj se snujejo ferijalne izobraževalne delo namenjene organizacije (skupine) s kolikor mogoče majhnim delokrogom, ki bi naj recimo obsegal le teritorije (ozemlja) v velikosti okrajnih glavarstev ali kaj takega; za delo navdušeno in pripravljeno dijaštvo tega ali onega kraja bi moralo teraj še premagati različne pomisleke, nastopiti bi moralo dolgotrajno in dolgočasno pot vlaganja društvenih pravil pri političnih oblastih. Krajevne dijaške razmere pa se tudi glede stavila in dostikrat sposobnosti in volje tako spreminjajo, da je pri sličnih maloobsežnih organizacijah vedno računati z eventualnostjo (slučajnostjo), da društvo radi pomanjkanja članov propade — perspektiva, ki ne navdušuje k ustanavljanju sličnih lokalnih (krajnih) organizacij. Gmotne strani niti ne omenjam, da ne pridem predaleč.

Akoravno smo teraj „Skalo“ ustanovili za celi Štajer, pa smo si dobro v svesti, kake važnosti za uspešno društveno delovanje je ravno omejen delokrog. Skušali smo teraj zediniti oboje načel, katerih eno zahteva društvu široko podlago, drugo pa povdara važnost majhnih delokrogov. „Skala“ je teraj sicer ustanovljena za celo Štajersko, vendar pa bo delovala v majhnih delokrogih. To dosežemo na ta način da osnujemo v društvu krajevne odseke, ki pod skupno firmo razvijajo povsem samostojno delovanje. V kraju ali okraju, kjer se nahaja zadostno število pripravljenih in voljnih akademikov in abiturientov, tvorijo ti svoj lastni odsek z lastnim krajevnim odborom, ki se popolnoma neprisiljeno in brez formalnosti razvije, a se ravnotako tudi, če nanesejo neizogibne razmere, lahko razide brez mrtvaškega lista, ki bi tužno naznanjal da je „zopet“ zamrlo slov. društvo. Glavno pri vsem tem pa je tudi, da so vsakemu takemu krajevniemu odseku vedno na razpolago vsa društvena sredstva, ki so navadno mnogo večja in bogatejša, kakor ona krajevnega odseka ali lokalnega (krajavnega) samostojnega ferijalnega društva. V okrajih pa, kjer se nahajajo le posamezni akademiki, je tem tudi dana priložnost storiti, kar je v njihovih močeh, ako postanejo člani društva in se poslužujejo njegovih sredstev.

Upam, da se, dragi tovariši, strinjate z menoj glede geografičnega (zemljepisnega) ali teritorialnega (krajavnega) delokroga, ki je začrtan v pravilih ferijalnega društva „Skale“. Ta pravila pa seveda ne določujejo drugega delokroga, ki ni po mojem mnenju nič manj važen, vendar enemu ali drugemu mogoče nejasen. Mislim namreč socialni delokrog novega društva, če morem rabiti to besedo za to, kar mislim in kar v kratkih besedah pojasnim. Če pregledamo društveno delovanje Prosvete (poslužujem se za primere vedno tega ferijalnega društva, ker smo o njegovem delovanju izmed vseh akad. fer. društev najbolj poučeni) ali pa „Akademije“, konstatiramo, da se delovanje teh dveh društev kaže ponajveč le v takozvanih srednjih ali meščanskih krogih. Dobro in pred vsem mogoče hvaležnejše je to delovanje, in tolmačimo si ga prav naravno iz celega milileja, v katerem stojite obe društvi. Njih sedež je

Ljubljana, in tam čaka izobraženo, navdušeno in dela voljno inteligenco toliko dela, da bi bilo že nekam čudno, ako bi posebno „Akademija“ si iskala drugega polja. Za „Presveto“ veljajo isti razlogi, a vendar se je v društvu samem že povdargalo, „da dela premalo za priprosto ljudstvo, kajti ona masa, ki jo je treba predvsem povzdigniti, ni meščanstvo, ampak ljudstvo“, kakor je poročal referent na tržaškem shodu nar. rad. dijaštva. To mora po mojem mnenju postati tudi naše načelo. Naše delovanje naj se predvsem pojavlja med „takozvanim“ ljudstvom, toraj med najnižjimi narodnimi sloji, med kmeti in delavci. Zanimarjali se gotovo ne bodo tudi srednji sloji v naših mestih, če niso zadnje vesti o delovanju „Akademije“ na Štajerskem le pobožne želje.

Tako bi bil začrtan tudi naš socialni delokrog in ozreti se nam je treba na način in sredstva našega delovanja. (Konec prihodnjic).

Sokolski vestnik.

IV. Izkaz prispevkov za „Sokolski dom“ v Celju: gospica Anica Vrečer-jeva v Celju 2 K, g. Alojz Podmenik v Hrastniku 2 K, g. Janko Vavken v Celju 10 K, g. Štefan Pikel v Grizah 3 K, gospa Regina Wasitsch, vdova dvornega svetnika 20 K, Kvartavei v Narodnem domu 12 K, br. dr. Josip Vrečko, častni starosta Celjskega Sokola 50 K, g. Valerija in Anton Cvenkel v Št. Petru s. d. 25 K, g. Alojz Ogrizek v Kostivnici 5 K, g. Florjan Gajšek v Žusnu 2 K, g. dr. Matija Murko, univerz. prof. v Gradcu 10 K, g. Josip Sitter, c. kr. sod. svetnik v Brezicah 20 K, g. A. Godec je nabral med lembškimi rodoljubi z motom: „Malo nas je, a sme ljudi, sokolski duh naj vse prebudi!“; 22 K 40 v in sicer so darovali: č. g. A. Kocuvan, župnik, g. A. Godec, g. L. Robič, po 2 K, g. A. Ornik, nadučitelj 1 K 20 v, gospa M. Godec, gospica K. Potočnik, gg. S. Robič, L. Alt, A. Robič, A. Robič, J. Robič, gospica M. Robič, gg. J. Volker, J. Rall, J. Tominč, R. Kranjc, J. Rotner, J. Rotner vsi po 1 K, in dobiček igre pri Robičevih 1 K 20 v, g. Franc Dežman, trgovec Trbovlje 2 K, g. Anton Turnšek, trgovec Rečica 4 K, g. Vekoslav Kranjc, c. kr. notar v Šmarju 10 K, č. g. Mil. Šmid, župnik solčavski 3 K, č. g. Josip Kranjc, župnik v Zibiki 1 K, g. Franc Kenc alias Kunej 2 K, g. Ljudevit Ulčar, učitelj v Kozjem je nabral 18 K 10 v in so darovali: gg. dr. Fran Jankovič, zdravnik, Anton Tominšek, nd. kand., Rok Leskošek, mesar, Ljudevit Ulčar, učitelj vsi po 2 K, gg. Anton Krukar, c. kr. sod. kancelist, Adolf Voncina, tajnik okr. odbora, Anton Najzar, c. kr. davčni prakt., Drag. Gabron, trije neimenovani, gospa Angela Kuželj vsi po 1 K, Ivan Bele, potovalni učitelj 1 K 30 v, neimenovani in Anton Maček po 10 v, č. g. Anton Fischer, župnik v Mozirju 2 K, Kvartavei v Narodnem domu 1 K 50 v.

Živeli darovalci in nabiraleci! Sokolska hvala!

— Potovalni fond je sklenil ustanoviti vaditeljski zbor Celjskega Sokola z ozirom na velike izlete, ki se bodo vršili prih. leto. Članom bo dana prilika hraniti po malem za velike izlete na ta način, da se jim bodo prodajali čeki po 20 vin. Kolikor čekov bo kdo prinesel pred izletom blagajniku vaditeljskega zbora, toliko mu bo ta izplačal. Tedaj bratje podpirajte ta fond, ki ima namen pripomoči k številni nedeležbi Celjskega Sokola na velikih izletih!

— S sokolskimi predavanji je pričel vaditeljski zbor C. S. v sredo dne 20. t. m.. Vsako sredo od 8. zvečer predava v prostorih dijaške kuhinje v Narodnem domu br. Jože Smertnik o sokolskem telovadnem sestavu in o sokolstvu v obč. Vstop imajo vsi člani in gojenci.

— Zveza hrvatskih Sokolskih društev je določila, da se bo vršil I. hrv. vsesokolski izlet v

najbolj sramovala. Mnogokrat, da, prav mnogokrat se spominjam onega prvega božičnega večera po naši poroki, na oni prvi, zlati, krasni božični večer, ki je najsvetlejši spomin od vseh v mojem življenju; sedaj vem, da sta tedaj imela prav, popolnoma prav vidva oba, Ti in Tvoj mož.“

„Poprašal sem“, nadaljuje Dragotin, „kaj naj pač pomenijo te besede“. Znova je začela jokati in šele potem, ko se je zopet nekoliko pomirila, mi je stvar razložila, in jaz sem se globoko zamislil. Oj, ali je to čudna osoda na tem svetu“, je vzdihnil.

„Tedad povejte nam to!“

„Ako hočete, lahko napišete celo novelo“, mi naglo reče Dragotin. „A verujte mi, da bi taka priprosta, resnična pripovedka iz človeškega življenja lahko mnogim koristila, lahko bi preprečila mnogokatero zlo, preprečila bi marsikatero bedo in osušila marsikatero solzo.“

„Sem res radoveden, povej, kaj je!“

„Božena in uboga Zdenka, obe sta se poročili enega dne, ako se še spominjate. Do tega dne se nista deklici nikoli ločili, obe sta živeli vedno skupaj in šele na dan poroke sta se razšli mladi gospe prvokrat v svojem življenju, vsaka je

šla za svojim možem. Prvikrat sta se bili zopet sešli o prihodnjih božičnih praznikih, ko je prišla gospa Zdenka od zunaj v Prago, da bi tu praznovala Božič s svojim možem, pri svoji materi, kamor je bila dospela tudi Božena s svojim soprogom. Oba mlada parčka sta kar žarela sreče in zadovoljnosti, — vsi so se veselili, videti zopet svojo staro mamico, ki je ni bilo že cela dva meseca med njimi. Ona je bila tedaj še zelo živahna, sreča njenih otrok jo je zelo veselila. Po obligatni večerji na sveti večer so si začeli podarjati različna darila med seboj. Obe mladi gospe sta dobili od svoje mamice po eno krasno zibelko za njune otročiče. Gospa Zdenka je dobila od svojega moža dragocen obroček, prav takega, kakor si ga je želela že zdavna. Gospej Boženi pa je dal njen mož nekako polo papirja, vtaknjeno v papirnat zavitek. Zaradela je po celem licu in začela čitati; ko prebere nekoliko besed, jej kar začno drhteti roke, a solze jej oblijejo oči, ki so se vprle z dolgim, žarkim pogledom na krasnega, čvrstega, zdravega jej moža, krepke postave, a potem se mu vrže v naročje.

Gospa Zdenka je zvedavo segla po papirju. „Je li srečka?“ vpraša kratko. Ko prebere par

vrstic, se jej zmrači obraz in reče mrzlo: „Ali svak, vi imate včasih res čudne ideje, zavarovanje za slučaj smrti — za tako darilo se ne bi prav nič zahvalila. Kako ste se mogli naenkrat kaj takega domisliti? Ako bi bili kupili vsaj kako srečko, kjer bi bilo nade na glavni dobiček. Pojte, pojte z vašimi idejami.“ Zopet si dene na roko obroček, okrašen z tirkizi in briljanti ter začne negovati svojega moža.

„Jaroslave, ti si drugačen kavalir, kaj ne?“

In zopet se veselo zagleda v svoj obroček. Boženin mož se nasmehne ozlovoljeni gospe Zdenki in reče: „Ne obsodite me kar tako na lahko, mila svakinja, sedaj sem res zdrav, kakor riba v vodi in upam, da bom še zibal svoje vnuke na kolenih, ali kaj se lahko vse dogodi neprevidnemu, tega pač ne more nikdo vedeti. Ako dobim rodbino, kako naj bi ne mislil s strahom na njeno bodočnost, če se meni kaj pripeti; jaz mislim torej, da je sveta dolžnost vsakogar, ki si je vstvaril svoj dom, svojo lastno rodbino, da pre-skrbi svojce pravočasno in pred vsem drugim za vsak slučaj, ki ni, da bi se moral pripetiti, ali ki se vedno lahko pripeti. Jaz mislim, da, kdor

Zagrebu dne 8. in 9. septembra 1905 s sledečim sporedom: 7. septembra pričakovanje gostov, otvoritev razstave za telesno vzgojo, pozdravni komerz na vrtu „Sokola“ in „Kola“. 8. septembra ob 6. uri zjutraj tekma, ob 8. uri skušnja prostih vaj, ob 11. uri pozdrav gostov v umetniškem paviljonu po mestnem zastopu, od 3. do 6. ure javna telovadba, po tej ljudska slavnost in svečana gledališka predstava za goste. 9. septembra ob 6. uri zjutraj nadaljevanje tekme, ob 8. uri druga skupna skušnja, ob 1. uri banket za goste in odposlanstva, od 3. do 6. ure javna telovadba, ljudska slavnost. 10. septembra bodo izleti v Samobor, na Plitvička jezera in v Dalmacijo. Program javne telovadbe: skupne proste vaje, proste vaje Čehov, vaje s kopji Poljakov, skupine Slovencev, vaje s kiji Hrvatov, Spljetski Sokol bojno igro z meči: „Moreška“, sinjski Alkari srednjeveško viteško tekmo na konjih; sokolski pomladek vaje z zastavicami in razne igre, sokolska društva na orodjih, Čehi Francozki baton. Češka sokolska zveza je votirala za ta izlet 4000 K, posetilo pa bo Zagreb ob tej priliki razven Sokolov tudi ogromno število drugih slovanskih gostov.

Domače in druge vesti.

- Vsem naročnikom želi vesele praznike upravništvo „Domovine“.
- Vsem svojim dopisnikom, ki nas tako krepko podpirajo na vseh straneh, želi vesele praznike uredništvo „Domovine“.
- Opozarjamo naše čitatelje na današnji listek, ki je za vsakogar jako poučljiv.

— „Slovensko delavsko podporno društvo v Celju“ vabi na „Sveti večer“, t. j. v nedeljo, dne 24. decembra t. l. svoje člane in prijatelje društva k popolnoma neprisljeni domači zabavi v lastnih prostorih. Za zabavo bodo skrbeli društveni pevci.

— Občni zbor „Celjskega pevskega društva“ se vrši v soboto, dne 30. t. m. ob 8. uri zvečer v čitalniških prostorih „Narodnega doma“ v Celju. Dnevni red: Poročilo funkcionarjev, izvolitev odbora in slučajnosti.

— Naše gledališče ter Slovenci v Celju in okolici. Okrepiti narodno zavest ožjega in širšega občinstva, to je stremljenje vsakega narodnjaka in posebno vsakega narodnega društva. Na čimvečjo množico ima priliko kako društvo vplivati, temvečji bo še sad njegovega delovanja. Kolikor je v Celju društev, nobenega delokrog ne sega v tako širne in raznovrstne sloje, kakor ravno naše gledališče. Človeku se vesolja širi srce, ko vidi v našem narodu posvečenem domu ljudi iz Celja, iz okolice blizu in daleč, visokih, srednjih in nižjih stanov, kateri vsi so prišli gledat in poslušat, kaj zmoremo Slovenci v Celju iz lastnih moči, iz lastnega truda. Iz vsakega obraza sije vesela navdušenost ter zavest, da slovenski živeli ne nazaduje, da se nahaja vsaj med tistimi, kateri se trudijo, da spravijo tako dovršeno igranje na oder, kakor smo je imeli priliko občudovati ravno pri zadnjih Legionarjih, pač veselo gibanje ter živahno, četudi trudapolno narodno delo. Vsako delo ima svoje težave: težko je napraviti iz človeka dobrega telovadca, spretnega pevca, pa najtežje mora biti, napraviti iz ljudi igralce, posebej ametniške. In to težavno nalogo izvršuje naše gledališče ter njemu na čelu vrli ter požrtvovalni predsednik, režiser in igralec g. Rafko Salmič. Seveda sam ne more igrati cele igre, treba je

mnogo in mnogo drugih oseb, katere so si tudi svesti velikega pomena gledališča ter se ne ustrašijo nobene izgube časa in denarja, če se gre za prbujo naroda z narodnimi igrami. Če čuti kdo veselje do igranja, in ima zato tudi potrebne zmožnosti ter igra starosti in stanu primerno ulogo, potem bode storil kot narodnjak rad in lahko svojo dolžnost; a druga je, če se mora žrtvovati mlada dama v to, da prevzame manj hvaležne vloge starih oseb. V tej točki tiči navadno največ težkoč, ker ne mara nobena mlada dama igrati starih nlog. Pa ravno v tej točki moramo jako pohvalno omeniti gospodični Strahovo in Šotlovo, kateri ste igrali obe v zadnji igri starejše vloge ne samo z jako dobro rutino, temveč tudi z nekim posebnim navdušenjem ter pokazali s tem, da se v narodnem delu ne sme gledati samo na blestečo slavo. — Pevski zbor našega pevskega društva je vsled prizadevanja g. Koruna tako siguren, da bi se popolnoma lahko proizvajala kaka opereta. G. Ašič je kot solist pokazal pri zadnji predstavi na sijajen način, da je njegov glas kos tudi naši mnogi preglasni, in če izvrstni godbi ter z ozirom na močan glas ter sigurno in čisto intonacijo kakor vstvarjen za oder.

— Draginja v Celju. Kopuni so po 9—12 K par, purice od 5 K 60 v do 6 K ena, purani od 8—10 K, jajca po 10 v komad, fižol po 20—24 v liter, turšica (koruza) na drobno 14 v liter, mleko 16 v liter, vrhnje 32 v liter, kislá smetana 20 v četrt litra, goveje meso od 1 K 28 v do 1 K 40 v, telečje od 1 K 40 v do 2 K 40 v, svinjsko (sveže) 1 K 60 v, povojeno od 1 K 90 v do 2 K 20 v, kure (kokoši) od 1 K 40 v do 2 K 40 v, piščeta od 80 v do 1 K.

— Proračun občine celjske je bil na dnevnem redu zadnje občinske seje. Stroškov je 307.422,52 K, dohodkov pa 202.003,38 K torej primanjkljaja 105.419,14 K. Ta se pokrije na sledeči način: 1. s 45% no doklado na zemljiški in hišnonajemniški davek; 2. s 50% no doklado na splošni obrtni davek onih, ki so dolžni položiti javni račun, ter na rentni davek in plačarino; 4. s pet vinarji od vsake krone priznane najemnine; 5. z naklado K 150 za vsak hektoliter piva; 6. z naklado na užitniški davek od vina in mesa v dogovorjenem znesku K 3600—. Ker to vse zneske 105.804 K, bi bilo prebitka K 384,86, tako da se občinske doklade ne bodo zvišale.

— Ustanovni občni zbor nar. rad. akadem. ferijalnega društva „Skala“ za Štajersko se je vršil v sredo, dne 20. t. m. v mali dvorani „Nar. doma“ v Celju. Zborovanja se je udeležilo nad 30 vseučilišnikov. Debata o raznih prepornih točkah se je vršila mirno in stvarno in končala v splošno zadovoljnost. V odbor društva so voljeni: jur. Kramar predsednikom, fil. Tribnik podpredsednikom, tehn. Turnšek tajnikom, jur. Lipold blagajnikom in jur. Spindler knjižničarjem. Odbornikov namestnikoma sta voljena med. Tajnšek in jur. Koropec, računskima preglednikoma pa ing. Skoberne in cand. jur. Koderman. — Društvo si je stavilo vzvišeno nalogo, katero je v polnem obsegu očrtal v svojem poročilu jur. Kramar. Ker obenem objavljamo to stvarno in zanimivo poročilo, se ne spuščamo v daljni razgovor o tem, ampak opozarjamo svoje čitatelje na naš članek „Prosveto med ljudstvo!“ — Mi iz dna doše pozdravljamo novo društvo, novega borca na polju narodne prosvete, želimo mu krepke zaslombe in obilico uspehov. Brez vseh optimističnih nazorov se podaja mlado društvo na delo, — in bodočnost pokaže, kakšne uspehe bo imelo zaznamovati, kakšne sadove porodi mlada organizacija. Iz naroda za narod!

— „Če se godi to na zeleni veji“. Pod tem naslovom smo nekoč prinesli uvodnik, v katerem smo kritizirali nezdrave razmere v okrajnem šolskem svetu celjskem, v katerem sede po večini Slovenci. V članku je bilo tudi govora o neki učiteljici, kateri se je očitalo dejanje, ki bi bilo — da je istinito — vsekakor kompromitujoče za slovensko učiteljstvo. Sicer pa nam je bilo baš tisto postranska stvar, v glavnem smo hoteli, kakor rečeno, osvetliti žalostne razmere v okrajnem šolskem svetu samem. Prepričali smo se, da smo bili v slučaju učiteljice mistificirani, — damo ji tem potom javno zadoščenje. Ker pa čujemo glasove, kakor da smo hoteli splošno žaliti učiteljski stan, moramo se nekoliko pomuditi pri tem. Kdor je pazno zasledoval naše pisanje, je moral uvideti, da nam ni nikdar niti oddalec prišlo na misel, količakaj sramotilnega izreči proti temu stanu, ki ga smatramo za stebel narodne prosvete. Kdor je čital naš članek „Naše ljudsko-šolske razmere“, dalje „Spodnjemu Štajerju svojo šolsko upravo!“ in druge manjše vesti iz učiteljskih vrst, mora uvideti, da nam je baš okrepčenje upliva učiteljskega stanu ležeče na srcu. Tudi novico o dotični učiteljici — glede katere smo bili, kakor rečeno, mistificirani — smo uporabili le, ker smo bili prepričani in smo še, da bi bilo takšno njeno nehanje — če bi odgovarjalo dejstvom — vsekakor kompromitujoče za učiteljstvo! S tem večjim zadoščenjem konstatiramo, da, kar smo omenjali, sloni na mistifikaciji. Toliko v razjasnilo!

— Za splošno in enako volilno pravico so se izrekle občine: Logarovci (okr. Ljutomer), Sv. Trojica (okr. Rogatec), Nimno (okr. Rogatec), Sv. Katarina (okr. Rogatec), Plat (okr. Rogatec), Brestovec (okr. Rogatec).

— Slovenci! Koliko daril, koliko voščil se razpošlje za božične praznike. Na vsako takšno pošiljatev, en „Narodni kolek“ po 2 vin., in družba sv. Cirila in Metoda ima ogromen dobiček. Slovenci! Storite baš o tej priliki svojo narodno dolžnost, in če porabi ena dvajsetina spodnještajerskih Slovencev o božičnih praznikih pri svojih pošiljativah po pet narodnih kolekov, ima družba sv. Cirila in Metoda nov kapital za svoje prosvetno delo!

— Podružnica čebel. društva za Spodnje Štajersko v St. Jurju ob j. ž. V našem zadnjem poročilu o občnem zboru dne 28. decembra je izostala po pomoti točka: volitev novega odbora, ki se vrši za govorom g. naduč. Kurboša.

— V Žalcu so priredili minolo nedeljo slovenski združeni delavci ljudsko predavanje „o alkoholizmu“, obiskano je bilo jako dobro, zvečine od delavstva iz Žalca, in — kar posebej povdarjamo — prišlo je blizu 30 organiziranih delavcev iz Celja. Predaval je v nad uro traja-jočem govoru o predmetu prav zanimivo g. prof. Voglar. Zanimanje med poslušalci je bilo izredno veliko, kakor ga je redko najti pri kakem predavanju. Slovenski delavci v Žalcu! Naprej po začrtani poti! Izobrazba vseh slojev naroda, splošna prosveta bodi Vam sveti cilj!

— V Hrastniku stavkajo delavci, 922 mož. Stavka je naperjena proti nekemu nadzorovalnemu organu, ki je zagrizen nemškutar in šikanira slovensko delavstvo pri vsaki priliki.

— Pri volitvah v Šoštanju je, kakor je razvidno iz našega današnjega poročila, hotel dne 18. t. m. nemškutarski župnik Govedič v tretjič voliti z Nemci, v tretjič izdati svoj narod — on, ki bi naj bil zgled svojim faranom v vsakem oziru. Stavimo danes na slovensko, dobro misleče duhovništvo vprašanje: Ko so bile zadnjič

odkritosrčno ljubi svojo ženo, kdor ima resnično rad svojo soprogo in svojo deco —

„Zdenka, kaj se midva nimava nič rada?“, mu vpade Jaroslav posmehljivo in nekako razdraženo v besedo. „Zdenka, ali te nimam rad? Kaj se ne brinem za te?“ je nadaljeval posmehljivo. Zdenka mu, namesto odgovora, sede na kolena in ga začne poljubovati.

„Saj ne rečem, da nimaš rad svoje žene, ali da bi preskrbel za vsaki slučaj svojo rodbino, svoje naslednike, to bi tudi tebi ne škodilo“, reče Boženin mož.

„Dovolj tega učiteljevanja“, odvrne Jaroslav ostro.

„Ne, nikoli te nisem hotel poučevati, v to nimam nikake pravice in tudi nikake volje, dajem ti samo dober svet, kakor prijatelj prijatelju.“

„Tvojega nasveta te nisem prosil“, zakriči naenkrat Jaroslav popolnoma razdražen in razkačen. Mamica, Zdenka in Božena so se po moči trudile, da bi ga pomirile, toda brez uspeha. Sveti večer, ki se je bil začel v tako vzorni harmoniji, je končal v popolni disonanci. Jaroslav, ki je hotel prebiti vse praznike v Pragi, je odpotoval s svojo ženo takoj drugo jutro na sveti dan. Boženin mož se je čutil zelo nesrečnega, da je dal povod, akoravno nehot, temu nemilemu

dogodku, ki mu je bil do dna duše zopern. Storil je, kar mu je le bilo mogoče, da bi potolažil in pomiril Jaroslava, a ni se mu posrečilo.

Pripovedovalec je umolknil.

„In potem, kaj se je potem dogodilo?“, so vprašali vsi okoli mize.

„S svojo pripovedko sem že pri koncu“ reče Dragotin, zapalivši si smodko. „Napetost med svakoma ni od tedaj nikoli več minila. Sešla sta se bila ne dolgo potem pri pogrebu njune tašče, ob delitvi dedščine se je razmerje med njima še poostrilo. Niti pozneje ni bilo nikoli več prave prisrčnosti v njunem občevanju. Jaroslav je bil, kakor se je pozneje videlo, precej lahkomišljen, a nikoli si ni domislil, da bi se bil preskrbel, kakor pravijo, za stare dni. Ni bilo dolgo po rojstvu četrtega deteta, katero jim je že po nekaj dneh umrlo, ko so se pojavili pri njem, ki je gojil vsako zabavo in se kar igral s svojim zdravjem, prvi pojavi sušice. Njegova dolga nedelavnost, često potovanje, dolgo prebivanje v Italiji, njegovo zdravljenje in vse to skupaj je pogoltnilo, saj je to lahko umevno, prav znatne svote denarja. Vdova po njem se je zadolžila, prodajati je morala eno dragocenost za drugo in končno je šlo vse pohištvo. Mej tem je postala vdova tudi gospa Božena in obe sestri

sta se preselili ena za drugo v Prago. Nikoli se nista obiskovali. Obe sta bili vdovi, in kakor jih je bila ločila osoda že prej, tako sta ostali ločeni tudi v naprej. Kakor sta ju bila vzgojila soproga o nazorih življenja, tako sta živeli naprej po smrti svojih mož. Niti ob dolgih boleznih v svojih rodbinah se nista videli. Vsaka je bila taka, kakor jo je bil njen mož naučil, vsaka je imela to, kar jej je bil mož preskrbel. Kako hudo je moralo biti onemu, ki ni preskrbel za ženo in otroke po svoji smrti. . . Težko je reči, ali se je Jaroslav spominjal na to okolnost v svoji zadnji uri in kako mu je bilo pri srcu. . . Gotovo, ako bi si bil mogel misliti, da bo končala njegova rodbina tako zelo žalostno, da bo njegova žena, ona krasna, brhka, vedno vesela gospa Zdenka, primorana storiti to, kar je storila, ne, on ne, ravno on se tega gotovo ni nadejal nikoli.“ Pripovedovalec je umolknil.

Tudi od nas, kar nas je bilo okoli mize, ni dolgo nihče besede pregovoril.

Prijatelj je imel prav. Bila je priprosta pripovedka, brez katerihkoli okraskov, brez romantike, dogodek iz vsakdanjega življenja, toda v njej je bilo mnogo, takega, o čemur je res vredno premišljevat. . .

volitve v okrajni zastop celjski, ni šel opat Ogradi volit, ker je baje dobil iz Maribora namigljaj, da naj ostane raje doma ter ne daje povoda za zdražbe. Ne vemo sicer, ali je župnik Govedič dobil tak namigljaj iz Maribora, dejstvo je, da je šel že v tretjič v boj proti lastnemu ljudstvu in s tem gotovo dal veliko večje pohujšanje, kakor bi bil to storil opat Ogradi. Če se torej ta nemškutarska duša v posvečeni svečeniški halji, ki bi morala dajati dober zgled v vsakem oziru, ne pokori zapovedi ali recimo migljaju iz Maribora, zakaj bi bili dolžni to storiti slovenski duhovniki, kadar se gre za to, da nam pomorejo, da ostanemo gospodarji na svoji zemlji? Prepričani smo, da se ne zgodi to po teh tako očividnih političnih hudodelstvih nemškutarskega župnika nikdar več!

— **Pri občinskih volitvah na Dobrni** so zmagali Slovenci v III. in II. razredu, Nemci v I. razredu. Obširno poročamo!

— **V občini Marija Gradec** (okraj Laško) je bil županom izvoljen g. Josip Lapornik, posestnik pri Sv. Miklavžu. Mož, kateremu so občani že tretjikrat poverili vodstvo občine, je iskren značaj in vrl narodnjak, ki se ne stiaši nobenemu v lice povedati, kar mu gre in se mu tudi ne tresejo hlače pred nobenim gospodom. — Občina Marija Gradec je darovala 20 K družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, namesto venca na grob svojemu dolgoletnemu odborniku - blagajniku gospodu Andreju Elsbacherju v Laškem.

— **Mozirje.** Nesramni izraz mišljenja. Dandanes je svet pač že globoko padel, kajti nekateri ne vedo niti več, kaj je spodobno. Zadnji dogodljaj, ki se je doigral 17. decembra t. l. v Mozirju, nam to dokazuje. Našel se je paglavci, ki je v svoji neumnosti slepo sledil — hujskanju, — izvršil naročeno, s čimer je omaževal — tudi vse poštene tržane in ne samo voza — braslovših Sokolov. Škandal, da se dobe v XX. stoletju še ljudje, ki se tako daleč spozabijo ter rabijo sredstva, kojih se niti divjaki v Afriki ne poslužujejo. S tem svojim početjem so ukradli trgu častno in vsemu svetu znano ime: „Zlato Mozirje“. Tržani se menda pač sramujejo teh propalic, katere se morejo le z živino primerjati.

— **Kmetijska zadruga v Škalah** priredi v nedeljo, dne 31. t. m. po rani službi božji predavanje „Razloček med konsumnim društvom in kmetijsko zadrugo“.

— **Bratno društvo v Velenju** priredi v nedeljo, dne 31. t. m. ob 3. uri popoldne predavanje „O volilni pravici“. Udeležite se v velikem številu tega za sedanji čas tako važnega predavanja!

— **Za Žitkarjev spomenik** so darovali: sl. posojilnica v Gornji Radgoni 25 K, p. n. gg. Peter Erjavec, duh. svet. in župnik 10 K, Ivan Zdolšek, nadnč. v pok. 5 K, Jožef Kunej, župnik, dva zlata, Mayro Tramšek, nadučit. 2 K, Štef. Turkuš, župnik 10 K, Anton Kolar, župnik 4 K, Jožef Potovšek, župnik, 4 K, dr. Fr. Jankovič, zdravnik 10 K, Frane Budna, kmet 1 K.

— **Potres** se je čutil v Ormožu in okolici 17. t. m. ob pol 12. uri po noči. Bil je valovit, trajal 4 sekunde, ter se je čulo ob enem votlo grmenje. — V Rajhenburgu so čutili dne 17. in 19. t. m. dva lahka potresna sunka. — V Sv. Vidu pri Grobelnem so v noči dne 17. t. m. čutili precej močan potres. Tresljaji so bili ob 11. uri 15. min., prišli od zahoda in so trajali ca. 5 sekund. Stoječi predmeti so se gibal. Čutili so ga vsi bdeči ljudje. Potres se ni ponavljal. — V Globokem pri Brežicah se je dne 17. t. m. ob pol 12. uri čutil precej močan, 2—3 sekunde trajajoč potres v smeri od juga proti severu. Na šolskem poslopju je nastalo nekaj razpok in se je en vogal nekoliko ponižal. Ker je okrajni šolski svet pred kratkim šolo močno podprl in proti porušenju zavaroval, ni nevarnosti in se bo ponk lahko nadaljeval. — V Št. Petru pod Sv. gorami je bil v nedeljo, dne 17. t. m. ob četrt na 12. uro ponoči precej močan, kake 4 sekunde trajajoč potres. Smer od severovzhoda proti jugozahodu.

— **V davkarijo v Šmarju** so neznani tatovi ulomili v noči od 15. na 16. t. m. in odnesli uradnikom kakih 100 K.

— **Slovenjebistriški samski klub** je imel svoj ustanovni občni zbor 17. t. m. Udeležba je bila za naše razmere prav dobra; prijavilo se je 16 samcev. Predsednikom je bil izvoljen g. Ignac Založnik, kojega ime nam jamči, da samski klub ne bo mrtvorjeno dete; v odbor so voljeni g. Grobelšek, g. Požar, g. Vršič, g. Pirkmeier in g. Traunšek. Gojimo trdno nado, da samski klub in njega redni sestanki ne bodo brez pomena za razvoj slovenske stvari v pomemburjeni Slov. Bistrici. Bran i bor!

— **Slovenska zmaga.** Pri volitvah v cenilno komisijo za osebno-dohodninski davek v okrajnem glavarstvu Maribor so zmagali slovenski kandidati v tretjem in drugem razredu na celi črti.

— **Maribor.** V nedeljo, dne 17. decembra t. l. je predaval g. dr. Vladimir Ravnihar, starosta „Slovenske sokolske zveze“, v mariborskem „Narodnem domu“ o namenu in nalogah sokolstva.

Kakor pomenja pravo sokolstvo najlahtnejšo krepost Slovanstva, tako nas je g. predavatelj s svojim temeljitim in krasnim predavanjem naravnost omamil in čutili smo, kako se je povzdignil naš duh in naša volja za nekaj trenutkov nad vsakdanje, gnilobe polno naše mariborsko življenje. Samo za nekaj trenutkov? Ne, ako imamo mariborski Slovenci v sebi le še iskrico zdrave slovenske ljubezni do naroda in domovine ter ne bomo več iskali viška svoje sreče v materijelnej nasladnosti, kakor dozdaj, tedaj moramo priznati, da še nismo nikdar tako živo občutili potrebe „Mariborskega Sokola“, kakor ravno po tem predavanju. Vsled tega pa tudi obžalujemo, da velika večina mariborskih Slovencev ni imela prilike se udeležiti te prireditve, ker je bila ravno ta dan zadržana pač po najpotrebnejših izletih v vinsko okolico in drugam, po popoldanskem spančku itd. Obratno pa je bila zastopana pri predavanju razun Št. Lenarta v Slov. goricah in Ljutomeru vsa mariborska okolica, ki bode bodočemu „Mariborskemu Sokolu“ tudi glavna opora.

— **Sv. Duh na Stari gori.** Gosp. Francu Hrašovcu prav radi popravljamo, da še ni umrl, kakor se je to pomotoma vrinilo v našo notico v št. 96. in mu nasprotno želimo še mnogo zdravih in veselih let.

— **Ljutomer.** Zadnji občni zbor „Slovenskega pevskega društva v Ljutomeru“ si je izvolil sledeči odbor: Velnar Jožef, predsednik; Seršen Marija, podpredsednica; Razlag Erna, blagajničarka; Karba Janko, tajnik; Zacherl Fr., pevovodja in arhivar; Dijak Janko in Dijak Friderik, odbornika.

— **Promocija.** Na graškem vseučilišču je bil dne 19. t. m. g. Eric Skof promoviran doktorjem vsega zdravilstva.

— **Ormož.** Udi ormoške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda so podarili revnim učencem ormoške slovenske šole preostanek 33 K 42 vin. od nabrane vsote za venec umrli gospej Ivanki Omulec.

— **Iz sodne službe.** Adjunkt g. dr. Peitler je začasno premeščen iz Kozjega v Marenberg. — Adjunkt g. dr. Mulej je prideljen v pomožno službo okrajnega sodišča v Kozjem. — Adjunkt g. Trstenjak se je povrnil iz Marenberga na svoje mesto v Sv. Lenart.

— **Občinske volitve na Ščavnici**, pri katerih so dne 1. julija t. l. zmagali v vseh treh razredih Slovenci, so od vlade ovržene in se vrše zopet dne 28. decembra t. l. Upamo, da store vsi Slovenci svojo narodno dolžnost!

— **Brežice.** „Domovina“ je že večkrat bila narodne grehe slovenskih boljših krogov, ker se premalo ozirajo na slovenske obrtnike in trgovce. Dunajskih cenikov kar mrgoli v boljših hišah in slovenski nežni spol včasih več ur prebira cenike in išče ceno blago, stroške in pošnine pa ne računi. Tako se potratijo veliko časa, ne da bi se kaj pridobilo, in ignorira se geslo: „Svoji k svojim“. Slovensko obrtništvo je sedaj že precej razvito, celo manjša mesta imajo potrebne rokodelce in trgovce. N. pr. v Brežicah so slovenski rokodelci zastopani; manjka še kolarja. Slovenska trgovina je na boljši stopinji kot nemška. Za vse potrebno je tu preskrbljeno. Naj bodo omenjeni danes trgovci Anton Umek, kjer se dobi vse okrasno blago, papir, steklo in porcelan. Narodna trgovina Uršič & Lipej z največjo zalogo specerijskega, porcelanskega, železnega, steklenega blaga, največja zaloga svilnatga, zimskega, tkaninskega blaga. Majdičeva moka, Tomaževa žlindra se dobi cenejše ko povsod. Najmlajša je trvdka Jož. Boečio, prej „Varlec“, z najfinjšim blagom za obleke, stekleno, železno ter porcelanasto blago. — Cenjene gospodinje, mislite na poštnino in na stroške za iz Dunaja naročene stvari in boste prepričane, da dobite v Brežicah vse cenejše ko drugod; vam in našemu obrtništvu se bo s tem pomagalo. To je samopomoč, ki izvira iz narodne zavednosti.

— **Sevnica.** Minolo soboto so potegnili iz Save truplo nekega blizo 40 let starega moža, temnih las ter brk; truplo je ležalo kakih 10 dni v vodi. Nesrečnež bo najbrž kakšni delavec iz obližja reke Save ali Savinje. Bil je oblečen v zelenkasto rašnato suknjo, 2 zelenkasta telovnika, belo tkano srajco, rdečo kravato, križaste hlače, bele spodnje hlače, rdeče nogavice ter zakrpane čevlje. Pri njem so našli srebrno žepno uro in več papirjev, ki govorijo za to, da je bil nesrečnež, ki je sedaj v Sevnici pokopan, delavskega stanu.

— **Brežice.** Slavno občinstvo, posebej naše svečeništvo opozarjamo na našega slovenskega svečarja Hierlanderja, ki izvršuje svoj obrt v svoji hiši. Tam se dobijo sveče v okusni obliki in opremi ceneje ko drugod. Naše slovensko obrtništvo žrtvuje mnogo v narodne namene, zato zasluži, da je podpiramo.

Laške novice.

— **V zadnji seji okrajnega zastopa** se je sklepalo o prošnji Ciril-Metodove družbe za podporo 200 K. Prošnja se je s 13 proti 9 glasovom zavrnila. Torej „Sudmarka“ je dobila svojih 200 K, naša Ciril-Metodova družba pa nič. Takšno je nemško gospodarstvo! Proti prošnji je glasoval

tudi trgovec Karl Hermann, ki živi samo od slovenskih grošev. Fej taki nehvaležnosti! Tako nam gospodarijo tuji na naši zemlji z našim denarjem nam v pogubo, mi pa jih še podpiramo. Naredi vendaj enkrat konec temu sramotnemu gospodarstvu!

— **Zaprli so brezposelnega J. Zoreta**, ki je jemal že nekaj let trgovcu Zorko-tu na skrivnem blago iz njegovega magacina. V to tatvino je zapletenih več oseb. Zore je bil intimni prijatelj naših nemčurjev.

— **„Kolodvorski Friel“** se hoče tudi pri nas pretepati kot se je po drugod. Strankam meče tako razžaljivo in izzivajoče vozne listke, kakor bi jih delil zastoj. Naučil se pa še ni prav nič slovenskega — bo raje odisel iz Laškega. Mi mu svetujemo, da naj se ta čas, dokler je še tu, dostojneje in mirneje obnaša, da ne odnese še iz Laškega kakega novega „vidnega spomina“.

— **Zavedni Slovenci!** V Domžalah, tik pred dnrmí bele Ljubljane, se je neopaženo vgnezdil tuji živelj, ki preti izpodrinuti domačine iz njihovih posestev in jih zaslužniti. Večja posestva so že skoro vsa v rokah tujcev, ki pri letošnjih občinskih volitvah le iz taktičnih ozirrov še niso segli po občinskem odboru, ampak se zadovoljili s tem, da so izrinili dva zavedna obč. moža. Vzrok je iskati v nezavednosti domačinov samih, ki dajejo tujcu pšenični krnh. in prejemaajo od njega s klobukom pod pazduho ovsenega. Da se vzbudi ljudem zopet smisel za samostojno delo in prostost, samozavest in več ljubezni do rodne zemlje, ustanovili smo „Domžalskega Sokola“, kojega pravila so že potrjena. Nimamo pa še orodja, in tudi zato pripravnega prostora ni mogoče dobiti, zaradi česar bomo morali postaviti lastno telovadnico. Zato se obračamo na vse zavedne Slovence s prošnjo, naj nam pomagajo pri tako važnem delu v sredini slovenskega ozemlja. Pripravljalni odbor „Domžalskega Sokola“.

— **Nov list slovenskih obrtnikov** bo pričel izhajati s 1. januarjem 1905. Novo slovensko obrtno glasilo bode nosilo ime „Slovenski obrtnik“, glasilo deželne zveze obrtnih zadrug na Kranjskem. Izhajal bode od začetka po dvakrat na mesec na 16. straneh. Cena za celo leto mu bode 4 krone.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je slavni občinski odbor mesta Vrhnike v seji 12. t. m. po svojem soglasnem sklepu votiral redno podporo letnih 30 kron. Izplačevalo se bode koncem vsakega leta. Ko hvaležno belezimo ta redno nam dohajajoči domorodni dar, pričakujemo obenem, da nobena naših niti mestnih niti selskih srenj v podobni dejanski vnemi za našo družbo ne bode hotela biti zadnja.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda** je prirasla nova pokroviteljina pod imenom „Smolnikova rodbina pri Sv. Križu nad Mariborom“. Vplačali so jo sedmeri vrli sinovi v spomin svojemu 26. oktobra t. l. umrlemu nad vse skrbnemu 88 letnemu očetu Matiju Hauptmannu. Pokroviteljske pravice bode izvrševal najstarejši njih, graški profesor g. Fran Hauptmann. Blaženo bodi ime umrlemu možu izmed naroda; mnogokratna slava pa vsem tem sedmim slovenskim stebrom, izklesanim pod paznim očetovim očesom stárčka-ratarja.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Osebna vest.** Definitivni učiteljici na c. in kr. mornariški ljudski in meščanski šoli za deklice v Pulju je imenovana gđc. Avgusta Šantel.

— **Upokojen** je predstojnik poštnega ravnateljstva v Trstu, dvorni svetnik g. M. Felicetti pl. Liebenfels. Ob tej priliki mu je cesar podelil viteški križec Leopoldovega reda. Službovati je počel kot praktikant, pozneje kot komisar pri okrajnem glavarstvu v Celju. Na njegovo mesto pride poštni ravnatelj v Zadru, Patai.

— **Konzorcij za belokranjsko železnico.** V soboto se je vršilo na Dunaju konstituiranje konzorcija za belokranjsko železnico. Predsednik je grof Harrach, njegov namestnik dr. Šuštersič. Nato so se sprejeli sklepi glede financiranja. Vsi govorniki so povdarjali zadoščenje nad vladino izjavo glede železniške zveze Dalmacije z Avstrijo in so izražali upanje, da tudi belokranjski del železnice najde pri vladi isto naklonjenost.

— **Slovenska zmaga.** Poročali smo že zadnjič, da so pri volitvi enega člana v okrajni zastop velikovski zmagali Slovenci s svojim kandidatom. „Mir“ pravi: Veliki pomen te zmage se da posebno po tem presoditi, da je propadel pri tej volitvi deželni poslanec in mestni župan velikovski, glavni stebel nemstva na Spodnjem Koroškem, zmagal pa je vztrajni boritelj za slovensko šolstvo na Koroškem in vodja „Narodne šole“ družbe sv. Cirila in Metoda v Velikoven, župnik France Treiber. Ta zmaga najsijajnejše na laž postavlja po naših nemških narodnih nasprot-nikih v javnosti razširjeno krivično mnenje, da Slovencev na Koroškem ni, ono oholo, svoječasno po poslancu dr. Steinwenderju v našem deželnem zboru izusteno trditev, da koroški Slovenci niso del slovenskega naroda. Postavni zastop-

Vabilo na občni zbor

Savinske podružnice Sl. pl. dr.

ki se vrši

v sredo, dne 27. decembra
v sejni dvorani posojilnice v Celju

XXXXXXXXXXXX ob 5. uri popoldne. XXXXXXXXXXXXXXX

SPORED:

1. Pozdrav načelnika.
2. Poročilo o društvenem delovanju.
3. Poročilo blagajnika.
4. Proračun za leto 1906.
5. „O cestnih zadevah“, poroča g. dr. Juro Hrašovec.
6. Volitev odbora.
7. Predlogi.

Ker ta občni zbor ne bode sklepčen, vrši se isti dan in po istem dnevnem redu drugi občni zbor točno ob 6. uri zvečer

(640) 1

Odbor.

Občinski tajnik

se sprejme v službo pri županstvu Jurklošter, sodni okraj Laški trg.

Mesečna plača 60 kron in eventuelni postranski zaslužek.

Službo je nastopiti 28. prosinca 1906.

Prošnje opremljene s spričevali in izkazom dosedanjega življenja vložiti je pri gornjem županstvu do 15. prosinca 1906.

Županstvo Jurklošter.

(641)

2-1

Razpis.

Stavbeni odbor za zgradbo nove župnijske cerkve na Teharjih oddaja konkurenčnim potom gradbo nove farne cerkve na Teharjih po od oblastij potrjenih načrtih in sicer za:

A. Zemeljsko delo . . .	314 K 32 v
B. Zidarsko delo . . .	71889 „ 98 „
C. Tesarsko delo . . .	5006 „ 92 „
D. Kleparsko delo . . .	1540 „ 40 „
E. Streharsko delo . . .	4826 „ 03 „
F. Mizarsko delo . . .	2194 „ — „
G. Kamnoseško delo . . .	5320 „ 35 „
H. Razno in dobavo . . .	6221 „ 66 „
I. Les za odre in nadz. . .	4167 „ 68 „
K. Poprava kap. sv. L. . .	1000 „ — „

Skupaj . . . 102475 K 34 v

Ponudbe se vlagajo zapečatenе pri „stavbenem odboru za zgradbo nove župnijske cerkve na Teharjih“ do ekskluzivno 1. prosinca 1906. Natančni proračun, načrti kakor tudi splošni in posebni stavbeni in ponudbeni pogoji so na razpolago v dvorani nove kaplanije. Vsak oferent mora položiti 10% ponudbene vsote kot varščino.

(596) 3-3

Janez Čemažar

načelnik stavbenega odbora.

2 fanta

od dobrih in poštenih starišev se sprejmeta takoj v trgovino mešanega blaga pri

Antonu Verbiču, trgovcu v Sevnici ob S.

(635) 3-1

Natakarica

na račun se sprejme v stalno službo, s stalno plačo in procenti. Biti mora tudi vsem hišnim delom vajena Naslov pove upravnistvo

„DOMOVINE“.

(616) 4-4

Naprodaj je

lepo posestvo

zraven farne cerkve, obstoječe iz treh poslopij, v hiši se nahaja gostilna in trgovina, zraven je njiva, ki meri 1 oral; 3 orali je travnikov, ki je s sadnim drevjem zasajen. Naslov pove upravnistvo

„Domovine“.

(628) 3-2

Trgovski učenec

iz poštene hiše, 14 do 15 let star, s prav dobrimi šolskimi spričevali se sprejme v večjo ljubljansko trgovino, kjer ima tudi trgovski šolski poduk in vso oskrbo razen obleke brezplačno. — Ponudbe naj se pošljejo na upravnistvo „Domovine“ v Celju

(633) z nadpisom „TRGOVSKI UČENEC“.

2-2

Mesto okrožnega zdravniaka

z letno plačo 1200 K in obenem tudi službo bolniške blagajne z letno nagrado okoli 1500 K

je takoj oddati.

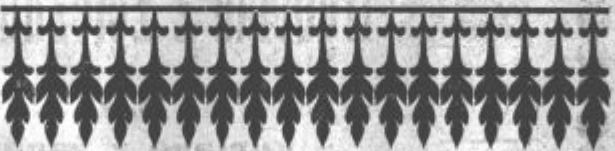
Prošnje se naj pošljejo do 15. prosinca 1906

podpisanemu odboru.

(639) 2-2

Zdravstveni okrožni odbor v Ribnici

okraj Marenberg, Štajersko, 16. grudnia 1905.

(511/a) 104-20

Priprave za valjanje perila (valjarje), - - pralne stroje, stroje za izžemanje, omare za led najboljše konstrukcije daje

S. Berger

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Ilustrovani ceniki zastoj in poštne prosto

Posestvo

na Ostrožnem se ceno prodaj; posestvo je zagrajeno, leži ob cesti in so lepa poslopja. Prašati je pri upravnistvu „Domovine“.

Vsem posestnikom vinogradov!

Usojam si naznanjati da imam veliko zalogo suho cepljenih trt I. vrste naprodaj.

1. Enoletne: Laški rilček, Nemški rilček, Traminec, Rulandec in žlahtnina, cepljene na R. Portalis.
2. Dvoletne: Laški rilček, Beli burgundec in žlahtnina, cepljenena R. Portalis.

Cena: enoletnim 140 kron 1000 komadov, dvoletnim 150 „ „ „

Cena se razume: postavljeno na kolodvor z zavitkom vred.

Pošilja se le v od firtne uši okužene kraje.

Z velespoštovanjem

(619) 3-3

Ant. Slodnjak, trtnar in posestnik v Juršincih pri Ptuj.

Naprodaj je

prodajalniška oprava, pripravna za manjšo trgovino po nizki ceni. Po dogovoru se tudi lahko prevzame cela trgovina v najem. Vpraša

(630) 2-2

se v trgovini

Fani Obržan, širje pri Zid. mostu.

Cunard Line.

Najboljša in najcenejša, zelo pripravna vožnja v

AMERIKO!

Vsaki 14 dni vozijo Trst-New-York

(501) 11

parniki z dvema vijaki in brezličnim brzojavom opremljeni,

10.000 ton noseči.

Pojasnila in vozni listi se dobijo pri zastopniku

ANDREJ ODLASEK, Ljubljana, Slomškove ulice 25. Bliznji odhodi parnikov iz Trsta: PANNONIA 20. novembra 1905. CARPATHIA 11. decembra 1905. SLAVONIA 1. januarja 1906.

PELINKOVAC
POKORNY

Reg. varst. znamka

Tek zbujačoči in okusni

pelinov liker

!Od zdravnikov jako priporočan!
Dobiva se v tozadevnih trgovinah, kavarnah itd.
Poskusni poštni zabojček ali 134 litra a K 5-80 franko.
Del. družba likerne tovarne, POKORNY
ZAGREB, ustan. 1862.

Zastopnik za Maribor in okolico
Ivan Dernošek v Mariboru.

Zavarovalnica za zavarovanje proti ognju išče izurjene

3-3

potovalce.

Reflektanti naj svoje ponudbe oddajo administraciji lista pod br. (615)

Trgovina s papirjem, pisalnimi
in risalnimi potrebščinami

prodaja e. kr. šolskih knjig in igralnih kart

ZVEZDA TRGOVINA

Rotovška ulica 2 **CELJE** Rotovška ulica 2
priporoča

kancelijski, konceptni, pisмени, doku-
mentni, ministrski, ovitni in barvani papir.

Božični predmeti:

Barvani papir na eni strani

Barvani papir na dve strani

Svileni papir, barvan in bel

Zlati papir, gladek ○○○○○○○○

Srebrni papir, gladek ○○○○○○

Zlati papir, prešan ○○○○○○

Srebrni papir, prešan ○○○○

Zlata pena za orehe ○○○○

Šumeče zlato ○○○○○○○○○○

Podobice za jaslice ○○○○○○

Prtički za jaslice ○○○○○○

Božične dopisnice

Okraski za božično drevo ○○

Novoletne dopisnice

Pratike, dužinske in Blaznikove

Skladni koledar za l. 1906

svinčniki	kamenčki
peresa	tablice
peresniki	gobice
radirke	črnilo

Trgovske knjige v vseh velikostih čr-
tane, z eno ali dvema
kolonom, v papir,
platno, gradl, ali pol usnje vezane.

Odjemalne knjižice po raznih cenah.

Največja zaloga vseh tiskovin
za občinske urade, krajne šolske svete, učiteljstvo,
župnijske urade, okrajne zastope, užitniške zastope,
hranilnice, posojilnice, odvetnike, notarje in privatnike.

Lastna zaloga šolskih zvezkov in risank.

Papirnate vreče vseh velikosti po originalnih to-
varniških cenah.

Stambilje pečatniki, vignete, (Siegelmarken)
za urade in privatnike izvršujejo
se v najkrajšem času

Dopisnice umetne, pokrajinske in s cvetlicami
od napriprostejše do najfinejše iz-
peljave.

Molitveniki za birmo, vez v raznih barvah.

Albumi za slike, dopisnice in poezije.

Pisмени papir v kasetah in mapah.

Zavitki za urade v vseh velikostih.

Ceniki za tiskovine in pisarniške potreb-
ščine so brezplačno na razpolago.

Trgovci in preprodajalci imajo
izjemne cene.

Priznано dobro blago.
Solidna in točna postrežba.

Oznaniło.

POSOJILNICA NA VRANSKEM uraduje
od novega leta 1906 vsako sredo in so-
boto predpoldnem od 9. do 12. ure, izvzemši
tiste srede in sobote, ob katerih je zapovedan praznik ali sejem na Vranskem.

Zvezna

časopise, knjige, cirkularje, lepake, opomine, vabila, podobice, spovedne listke, razglednice, hranilne in zadrzne knjižice, poročna naznanila, molitvenike, mrtvaška naznanila, ter sploh vse v tiskarsko stroko spadajoče stvari. Zvezna knjigovoznica se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, župnijskim in občinskim uradom, krajnim šolskim svetom, posojilnicam ter cenj. p. n. občinstvu, pisateljem za vezavo vsakovrstnih knjig v priznано tpežni izdeljavi. — Istotako se vežejo zapisniki za posojilnice, hranilnice, občinske, župnijske, v usnje in gradl ter se lahko odpirajo; izdeljuje tudi fascikle za dolžna Posebno se priporoča slavnim bralnim društvom, čitalnicam, šolskim in drugim knjižnicam za vezavo knjižničnih knjig, katera se solidno in trpežno izvršujejo; pri večjih naročilih naenkrat primeren popust. — Vezava pri- prostih kakor tudi finejših molitvenikov. — Sprejema vsakovrstna galante- rijska dela, priprosta kakor tudi najfinejša. — Ker je opremljena z naj- raznovrstnejšimi in najmodernejšimi stroji, okraski in drugim orodjem, izvršuje vsa dela kar najhitreje in solidno po zmernih cenah. — Vse po- siljatve in narečila je naslavljati le: Zvezna knjigovoznica v Celju.

se priporoča velečastiti duhovščini, slavnemu učiteljstvu, pisateljem in p. n. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska od navadne do najmodernejše oblike. — Ker je bogato založena z najmodernejšimi črkami in okraski ter opremljena z motornim, oziroma električnim obratom, lahko izvršuje največja dela v vsaki množini in v kratkem času okusno in ceno. — V zalogi ima in tiska v več barvah izdelane krasne **diplome**. — Dalje: uradne tiskovine, kuverte, račune, pismente papirje, vizitke, cenike, etikete, bolete, brošurice. Za posojilnice, hranilnice in druge zavode se izdeljujejo hranilne knjižice vezane v celo ali pol platno z zlatim ali črnim tiskom po zelo nizkih cenah. Vzorci na razpolago. — Vezava različnih liturgičnih knjig, kakor „Missale Romanum“ itd. šolske in druge urade najtrpežneje pisma, pristopne liste, menice itd.

tiskarna

v Celju

Žužnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
— **sinca 1905** pri zemljiških posojilih od pet na —

štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na

štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je
bila dosedaj **4⁰/₀**.

(14) 51

Najboljše peči in štedilnike

vseh vrst, peči predpisane za **šole**, kakor
trajno gorljive **irske** peči, priporoča

trgovina z železnino „Merknr“ P. Majdič, Celje

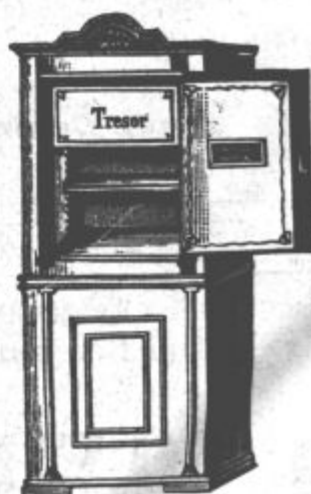
katera ima tudi samoprodajo **H. L. Lattermannovih**
peči za **kurjavo z žaganjem**.

V zalogi so krasna **pečna okrilja** in **predpečniki**, razne
novosti primerne za božična darila, kakor **čajniki**, brzo- in
samovari, **mizice** za cvetlice, **drsalice** i. t. d.

Prodajam zanesljive, proti ognju in vltomu varne **blagajne**
ceneje kakor bodisi katera hoče tovarna, — poljedeljske
stroje vseh vrst — posebno **slamorenice**.

Zaloga nepremočljivih **plaht** za vozove in komate.

Najboljše umetno gnojilo, Tomaževa žlindra in kajnit.

Osobje za pristavo

se išče, pristavnik mora biti več posla s konji, žena pa mora razumeti svinjerejo. — Vpraša se v upravnistvu „Domovine“. (631) 3-3

Učenec

za pekarsko obrt
se išče

iz poštene hiše.
Učenec dobi tudi plačo. — Naslov pove upravnistvo.

(637) 2-2

Sladka krma in otava

je ceno naprodaj pri ŽIMNIAKU.

GOJZDI

pripravljeni za posekati
se lahko prodajo;
narediti je ponudbo na

Parno žago DEGHENGHI

v ljubljani cesta na Rudolfovo žel. št. 47.
Pisarna: Selenb. ulice št. 6.

(618) 10-4

Imam naprodaj

trgovsko opravo ter eno pisalno mizo. Ogleda se lahko pri gospej grofici Lichtenberg v Spodnji Šiški pri Ljubljani. — Prodajam tudi hišo v Zagorjih v kozjanskem okraju. — V hiši je trgovina mešanega blaga; brez blaga za 800 gld. — z blagom pa 2800 gld. — Hiša brez blaga se prodaja na obroke proti 6% obresti. (638) 3-2

LUKA SENICA, trgovec, Podgorje pri Sevnici.

104-21

(511/b)

Blagajnice

varne pred ognjem
in vlomom

prodaja v vseh velikostih najbolje izdelane firma, ki obstoji že nad 30 let

S. Berger

Dunaj, I. Wipplingerstrasse 29.

Vzorci so v rabi in se lahko ogledajo v „Zvezi slov. posojilnic“ v Celju in pri mnogih drugih posojilnicah in hranilnicah v vseh slovenskih pokrajinah. . . .

Najprimernejša božična

in novoletna darila

(20) — 30

Pozor!

Znižane cene.

Pozor!

Prva narodna, najcenejša in največja trgovina z urami, zlatnino, srebrnino in optičnimi predmeti

Rafael Salmič
v Celju „Narodni dom“

Vsa v mojo stroko spadajoča dela,
popravila itd. izvršujem točno in ceno

Zevsako delo, kakor tudi za pristnost blaga jamčim pismeno.

Bogato ilustrovane cenike razpošiljam na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

Postrežba točna in poštena.

Svoji k svojim!

Kdor ima **hlode** (okrogelj les), jih lahko nemudoma proda po sledečih cenah:

Smrekove hlode 4 metre dolžosti in od 28 cm debelosti naprej, kubični čevelj.	30 krajcarjev.
Jelkove " 4 " " " " 28 " " " " " 28 " "	
Borove " 4 " " " " 28 " " " " " 26 " "	
Bukove " 4 " " " " 28 " " " " " 25 " "	
Hrastove hlode od 2 metra dolg. napr. in " 28 " " " " " 52 " "	
Hrastove frize (deščice) na kvadratni meter	98 " "

vse postavljeno na kolodvor v Ljubljano.

(533) 100-19

Odpošiljatve in ponudbe nasloviti je na:

Parno žago in tovarno parketov v Ljubljani

Cesta na Rudolfovo železnico št. 47.

Pisarna: Šelenburgove ulice št. 6.

Zavitke priporoča „Zvezna tiskarna“.

Original
SINGER

Man besichte
die Fabrikmarke.

Nähmaschinen

Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.

Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

Singerjevi
šivalni stroji

za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposablja stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev

CELJE, Kolodvorska ulica stev. 8.

(152) — 76

Izvrševanje hmeljskih žičnih nasadov

po naj-žateškem sistemu sprejemata inkl. z materijalom

Jožef Loewenbach & sin, eksport hmeljskih drog v ŽATCU.

Slav. graščinskemu oskrbnistvu Medvedjega dvora v Braslovčah sva pretečeno spomlad izvršila **vzorni nasad** v polno zadovoljnost in je lastnik pripravljen vsak čas na željo dati pojasnilo o njegovih vrlinah.

(626) 2-2

Sune gobe, malisno stupo, oreh, laneno seme, oves, pšenico, ječmen, rž, krompir, fižol, lečo, proso, kumino, seme od sončnic, kamelice, konoplje, deteljno seme, sploh vse deželne pridelke kupuje (42) 50-50

Ant. Kolenc, trgovec v Celju
Narodni dom.

Slavnemu občinstvu pa priporoča svojo **bogato zalogo vedno svežega specerijskega blaga** na debelo in drobno, kakor tudi **pristno domače vino** v sodih od 56 ltr. naprej vse po najnižji ceni.

Svoji k svojim!

KAVO, RIŽ, južno sadje, poper, itd. in OLJE vseh vrst prodaja na debelo le trgovcem in industrijalnim podjetjem - - -

J. PIPAN & COMP.

Trst, Via Commerciale št. 5.

(586) 22-6 X X X

Tvrdba ustanovljena leta 1876.

Zdravstveni hlačniki

„Patent Mach“ * se dobivajo a 40, 65, 80, 120, 135, svileni 150, 180, za dečke 25, 35, 50, 60, svilen 90 v naslednjih prodajalnah:

Braslovče, Peperko Tom.
Celje, Puttan N.
Dobruša, Strasser Paul.
Gotovlje, Malgaj Fr.
Gornji grad, J. Božič.
Hrastnik, Bauerheim P.
Loka, Jakša Ivan
Mozirje, Žuža Fr. (386) 44-20

Nova cerkev, Arhč Mih.
Polzela, Cizel Josip
Rečica, Konzumno društvo.
Zibika, Založnik J.
Št. Jurij ob J. Ž., Kavčič M.
Št. Jurij ob T., Rizman M.
Št. Peter, Koran Fr.
Šmarje, Štupica Fr.

Šmarje, Lohcnik Jan.
Teharje, Wagnost Fr.
Trnovlje, Pazarinc A.
Vransko, Schwentner K.
Vojnik, Zoti Fran.
Žusum, Gajšek Flor.

Prodajalne v drugih krajih daje e. kr. izkl. pr. tovar. za hlačnike Fr. Mach, Brno.

PRIPOROČA
VIZITNICE
ZVEZNA TISKARNA

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov
ZWILCHENBART
BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

sprejema potnike za linijo čez Pariz-Havre po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do Havre. — Govori in piše se v vseh jezikih.

Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

(449) 17-16

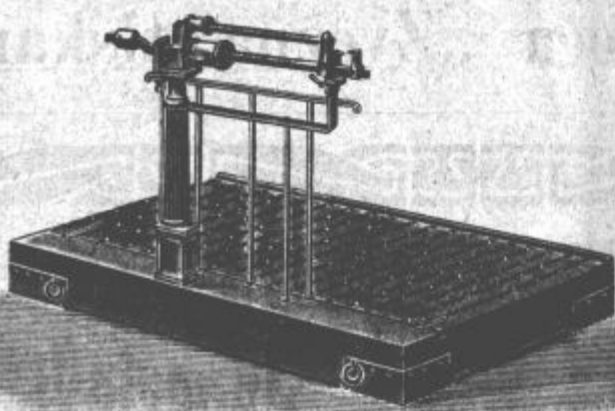

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na e. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (255) zastoj in poštnine prosto! 50-30

Različne tehtnice.

Štedilna ognjišča,

Vsakovrstne vodovode,

Izdelujem nove ter popravljam tudi stare, bodisi decimalke, premostne ali sploh vsake vrste tehtnice.

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor tudi zidarska dela z jamstvom dobrega izršila. — Štedilna ognjišča imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

bodisi iz studencev, vodnjakov ali hidravličnimi vidri, odkoder se voda lahko poljubno napelje bodisi v

Prevzamem popolno napravo kopališč,

mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

Vsakovrstne železne ograje

(tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in skladišča ali pokopališča.** — Popolnoma železna okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, napeljavno strelovedov itd.

Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

(154) 40-36

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar

Poljska ulica št. 14. ♦ CELJE ♦ Poljska ulica št. 14.

